

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Liguorianstvo v cvetju.

„Slovenec“ je priobčil v soboto listek „Morala sv. Liguorija ali strah in groza liberalne inteligence“. Na tem spisu bodi „Slovenčevemu“ uredništvu izrečena topla zahvala. Ž njim si je škofovo glasilo pridobilo resnično zaslug za spoznanje klerikalne morale ter doprineslo dokaz, da je celo glasilo kranjskega duhovništva urejvano po načelih liguorianske morale, po načelih, ki so očitno zanikanje in nasprotje prave morale.

Naše namigavanje o liguorianski morali „Slovenec“ ni bilo po volji, in zato je poskusil utis naših besed izbrisati s tem, da nas je kratko malo dolžil mistifikacije. Vedel je sicer dobro, da smo pisali resnico, golo in čisto resnico, saj je svetega Liguorija moralna teologija spis, kiga morajo duhovniki vsak dan čitati, a vendar se je osmelil trditi, da sveti Alfonz Liguori nikdar tega učil ni, kar smo mi namignili, da smo torej tega svetnika obrekovali, in da v Liguorijevih naukih ni ničesar, kar bi veri in pravosti bilo nasprotno. Da „Slovenec“ se je povzpelo celo do grde, do ostudne blasfemije, trdeč, da je Liguori svoje nauke zajel iz božjega razodetja. Taka trditev je naravnost bogokletstvo!

Da spozna občinstvo blagoslovljenega lažnjivca, ki je spisal sobotni „Slovenčev“ listek, v celi njegovi nagoti, hočemo v naslednjem doslovno navesti tista prekarakteristična mesta iz Liguorijeve moralne teologije, na katera smo se sklicevali, in katerih eksistenco je „Slovenec“ tajil. To pa po izdaji „Alphonsus Maria de Liguori Theologia moralis. Editio secunda Ratisbonae 1879—1881.“ Knjige I—VIII.

To delo, o katerem pravi „Slovenec“, da so njega nauki zajeti iz božjega razodetja, je skoz in skoz nemoralno delo in mestoma — v 6. knjigi — polno tacih svinjarij, da človeku slabo prihaja, kadar jih čita, ki pa morajo tudi najkrepostnejšega duhovnika pokvariti.

Nam se gre danes samo za dokaz,

da je vse to resnično, kar smo zadnjič namignili, in glede česar se je „Slovenec“ upal trditi, da sv. Liguori tega nikdar pisal ni.

Rekli smo v zadnji notici, ki je dala povod „Slovenčevemu“ listku, da po Liguorijevih naukih se ni treba ravnati po svoji vesti. Liguori uči (Theol. moralis, knjiga I. stran 263. in 264.): „S. Alphonsus tum in praecedenti tractatu, tum in variis apologiis et dissertationibus fortiter defendit sententiam, licere inter opiniones aequae vel fere aequae probabiles illam sequi, quae libertati favet. Fuses hoc suum systema, quod nomine Aequiprobabilismi venit, et quod proprie a. S. doctore excogitatum est, supra a num. 57 usque ad num. 89. explicat, et multis rationibus probat: principale vero argumentum est, quod lex dubia non obligat: nam libertas manet in possessione, usque dum certa lege ligetur.“

Po tem nauku torej nikomur ni treba vprašati svoje vesti, nego si sme mej mnenji moralnih teologov izbrati tisto, ki mu najbolj ugaja. Uči se torej brez vestnosti.

Liguori uči krivo prisego. O tej stvari razpravlja v drugi knjigi imenovanega svojega dela od 244. do 291. strani. Z ozirom na prostor hočemo navesti samo najznačilnejše odstavke.

Liguori piše v knjigi V. na strani 255. in 256.): „Jurare cum aequivocatione, quando justa causa est, et ipsa aequivocatio licet, non est malum; quia, ubi est jus occultandi veritatem et occultatur sine mendacio, nulla irreverentia fit juramento.“

Amphibologia triplici modo esse potest: I. Quando verbum habet duplicem sensum, prout volo significat velle et volare; II. quando sermo duplicem sensum principalem habet: v. gr. Hic liber est Petri significare potest, quod Petrus sit libri dominus, aut sit libri auctor; III. quando verba habent duplicem sensum, unum magis communem, alium minus, vel unum litteralem, alium spirituale. Sic quis interrogatus de aliquo, quod expedit celare, potest respondere: Dico non, id est, dico verbum non;

Card. de hoc dubitat, sed, salvo meliori consilio, videtur immerito, cum verbum dico vere duplicem sensum habeat; significat enim proferre et asserere, in nostro autem sensu dico idem est ac profero.“

V knjigi II. stran 259. piše Liguori: „Licet veritate occultare prudenter sub aliqua dissimulatione.“

V knjigi II. na strani 259. in 260. uči Liguori: „Reus aut testis, a iudice non legitime interrogatus, potest jurare, se nescire crimen, quod revera scit; subintelligendo, nescire crimen, de quo legitime possit inquiri, vel nescire ad deponendum. Idem, si testis ex alio capite non teneatur depone, nempe si ipsi constet, crimen caruisse culpa, vel si sciat crimen, sed sub secreto, cum nulla praecesserit infamia.“

V knjigi II. na strani 260. uči Liguori: „In iudicio, si crimen fuerit omnino occultum; tunc potest, imo tenetur testis dicere, reum non commississe. Et idem potest reus, si non adest semiplena probatio.“

V knjigi II. na strani 261. uči Liguori: „Si reus vel contrahens aequivoce jurando deceptus, potest absolvi, quia tali juramento, (quod perjurium nequit dici) non peccavit contra iustitiam communitativam, sed contra legalem et obedientiam iudici debitam, cuius praecceptum detegendae veritatis transiens est duratque solum, dum iudex interrogat.“

Reus legitime interrogatus potest negare crimen, etiam cum juramento, si grave damnum ex confessione ipsi imminet.

V knjigi II. na strani 262. pa uči ta svetnik: „Indignus bonis absconditis ad sustentationem potest iudici respondere, se nihil habere; Pariter haeres, qui sine inventario occultavit bona, si non tenetur ex illis satisfacere creditoribus, potest iudici respondere, se nihil occultasse, subintelligens de bonis, quibus satisfacere teneatur.“

Tu je doprinešen dokaz, da je liguorianska katoliška morala ne le nenravna in nasprotna poštenju, ampak da dopušča in uči celo krivo prisego.

In o takih nepoštenih naukih, o takih

nenravnih načelih se upa „Slovenčev“ list; kar trditi, da so zajeta iz božjega razodetja!

„Slovenčev“ listek je, kakor pričajo ti doslovni citati, od konca do kraja zlagan. Z njim je škofovo glasilo hotelo ne le nam čast ukrasti, nego tudi občinstvo slepiti in to natančno po citiranih Liguorijevih navodilih. Prepričani smo, da se bodo blagoslovljeni lažnjivci tudi še zdaj skušali kako oprati in opravičiti, seveda zopet po naukih liguorianske morale. V tem slučaju bomo pač primorani prisiliti glavnega urednika škofovega glasila, da nam bo s tožbo dal priliko, doprinesiti pred sodiščem dokaz resnice za naše citate iz katoliške morale sv. Liguorija.

Sicer se pa glede „Slovenčevega“ listka res ne more reči družega, kakor da še cigan, ki ima količkaj čuta za resnico, bi odstopil od take stranke, kakor je kranjska klerikalna stranka.

V Ljubljani, 17. julija.

K položaju.

V Brnu sta se vršila dva shoda, in sicer shod češke narodne stranke in shod nemške napredne stranke. Shoda sta bila torej po svojih sklicateljih, govornikih in vdeležencih docela nasprotna, vendar pa sta sprejela oba jednako resolucijo, namreč, da vladni načrt jezikovnega zakona nikakor ni sprejemljiv. Nemci zahtevajo, da mora ostati nemščina na Moravskem jedini uradni jezik, Čehi pa zavračajo vladno predlogo, ker jim daje v jezikovnem oziru premalo pravic. Potemtakem sta odklonili obe stranki vladni načrt ter obetali vladi najhujši boj, ako bi se drznila svoj jezikovni zakon oktroirati. „Neue Freie Presse“ roti vlado, naj sestavi novo, nemško liberalno večino, „Narodni Listy“ pa svaré Körberja, naj ne odbija od sebe slovanskih strank, sicer nastanejo v državi še hujši boji. Vlada je vsekakor v hudih škripcih. Česar se hoče lotiti, vsemu ugovarjajo stranke tako z desnice kakor z leve. Ne preostaje ji res nič družega, kakor da skliče iznova državni zbor, ki pa

LISTEK.

S sela.

Hrvatski spisal Sergij Tucić. *)
(Dalje.)

In privil jo je z vso močjo k sebi, poljubljajoč jej rudeče, sočne ustnice.

Levo roko s smodko pa je stegnil daleč od sebe.

— Ne stiskaj me tako, Jure, vsa rebra mi polomiš.

— E, li ne zato, ker te ljubim?

Noč je bila tiha... temna.

V slivnjaku se je spuščalo cvetje z dreves, s tihim, brezglasnim prhutanjem, kakor lahke kosmuljice snega.

Samo poljubi so šepetali polglasno pesem ljubezni.

— Ti praviš, da se jezi na naju?

— Kdo?

— No, Ive.

— Da, rekel mi je.

— Naj le pazi, da mu ne zdrobim lobanje...

Mara se je vsa blažena vrnila domov.

Nekega večera, ko je Ivo opazil Maro, je pogljal ovce ter jo došel.

— Ej, Mare!

— Kaj hočeš?

— Ker goniš toč, pojdeva skupaj.

— Ti z menoj?

— Hotel bi.

— Kakor ti drago.

Šla sta kos pota, drug poleg družega, prav blizu.

— Li veš, Mara, da sem žalosten?

Mara je mignila z rameni.

— Ne ljubi se mi več hoditi na pašo, ostati hočem doma.

— A kdo pojde z ovčami?

— Bratec, seveda.

— A ti?

— Jaz pojdem orat.

Zopet sta šla molče dalje. Mara je udarila s šibo po prahu, Ive pa se je zagledal v njeni kiti.

Nakrat se je Mara ustavila.

— Daj, zapojva, Ive!

— Zakaj hočeš, naj pojem, ker mi je tako tužno?

— Dajva, Ive, ono najino.

— Jaz ne morem, Mara, ali ti pevaj tebi je lepo na svetu.

— Oj ti sitnež!

In Mara je zapela s polnim, močnim glasom, da je odmevalo od gozda:

„Oj jablane, širi grane,

Širi grane na sve strane,

Širi grane na strane

Ne daj zori, da svane!“

Ive jo je gledal. Zahajajoče solnce jo

je objemalo s svojim medlim rudečilom, in kakor da se je poigravalo na teh polnih, pohotnih ustnicah.

— Mara!

— Kaj?

— Mare, daj, povej mi odkrito, ali ga res tako ljubiš?

— E, kaj ti ni prav?

— Pač, prav mi je, zakaj bi mi ne bilo prav. Ljubita se, pa amen.

Mara se je nasmehnila.

— Joj, Ive, vsekakor se ljubiva.

Ive je siknil skozi zobe:

— E, pa bila srečna.

Mara je zaupala Ivi, zato mu je na dušek pripovedovala o svoji in o Jurini ljubavi. Koncem mu je povedala, da se hoče o sv. Ani poročiti z Jurjem.

Ive je nemo poslušal, ter samo zdaj pa zdaj sunil z nogu kudronjo, kateri se je pritiskal k njemu.

Ko sta se razstajala, ga je vprašala Mara:

— Čuješ, Ive, a kaj si se takrat jezil name?

— Saj se nisem, Mara, to je bilo samo tako.

— E, pa lahko noč!

— Lahko noč!

Sredi neštevilca poljubov je rekla ta večer Mara Juriju:

— Čuj, Jure, ono z Ivom ni ravno tako

— Kaj?

— Zmotila sem se. On je dober mladenič.

— No, tedaj mu pa ne razbijem glave.

— *

Nekega poldneva je šla Mara sama iz šume na planjavo, na kateri se je pasla Ivina čreda.

— Ej, Ive, prišla sem k tebi na razgovor.

— Hvala ti, Mara, sedi sem.

Mara je sedla k Ivi pod senčnato bukvo.

— Luka bo pazil na moje krave.

Ive je začutil, da mu je nekako milo pri srou.

— Jeli, Mara, da ti nisem baš zopern?

— Nisi, Ive.

— Vidiš, jaz sem pa zmiraj mislil, da sem ti.

— Aj, kaj bi to? Tega ni bilo treba misliti.

— Kaj hočeš, ko ni drugače.

Mara je legla na trato, a je Ive uprl svoj pogled v njene prsi.

In popadlo ga je silno hrepenenje po teh drhtečih, jedrih grudih.

— Mare, veš, da si res lepo dekle.

— Pojdi, pusti to!

Ivo je zarudel, kakor da se sramuje.

Začutil je, kako mu veje okrog obraza topli, letni zrak, proti kateremu je udarjal lahni vetrec. In zazdelo se mu je, kakor da je to Marin dih.

(Dalje prih.)

v jeseni tudi ne bo drugačen, kakor je bil doslej. Radikalnih sredstev se ne upa poslužiti, ker ve, da bi bil prva žrtev njih on sam. Zdi se, da bode morala vzrasti iniciativa za izpremembo razmer v naši državi od spodaj, izmed volilcev, kajti vlade z najvišjimi svetovalci so s svojo modrostjo do cela pri kraju.

Klanje v Pekinu.

Groza in žalost sta prešinili ves svet, ko se je raznesla včeraj vest, da so bili 6. in 7. t. m. poklani v Pekinu vsi tujci. Poslaniki vseh držav, njihove žene, njihovi otroci, misijonarji raznih krščanskih ver ter vojaki različnih dežel so padli kot žrtve besnih Kitajcev. Zločin se je zgodil, ki je krvavo rnil in najgloblje užalostil vse vevlasti, in ta zločin bodo masčevali vse vevlasti združeno. Od 25. junija nadalje so naskakovali boksarji vsak dan angleško poslanstvo, a bili so vedno odbiti. Odpor je bil tako velik in izgube Kitajcev tako znatne, da je bilo napadalcev vedno manje. Ob 6. uri zvečer 6. t. m. pa je pripeljal princ Tuan velike topove. Prej je imel s princem Čingom ljut boj, v katerem je Činga premagal. S topovi je napravil v zid poslanstva veliko luknjo in nato so začeli Kitajci zopet naskakovati. Toda Evropejci so v gostih vrstah streljali z ostanki svojega streljiva tako besno, da so se Kitajci z ogromnimi izgubami umaknili ter se ustavili šele streljaj daleč. Nato je peljal princ Tuan osebno čete zopet v boj. Začel je zopet močno bombardirati in dal ukaz za naskok. Med tem pa sta princ Čing in 70letni general Vangvengšao dospela zopet, da zgrabita Tuana. Nastala je skrajno ljuta bitka, v kateri je general Vangvengšao padel. Del njegovih čet je nato prestopil na stran boksarjev, kar je bitko odločilo. Princ Čing se je menda rešil, kjer njegovega trupla niso našli. Sedaj pa so se začeli novi naskoki na angleško poslanstvo. Evropejci so odbijali boksarje s tolikim uspehom, da so začeli napadalci že obupavati. Toda okoli polnoči je prišel general Tungfusiang z novimi četami. On in Tuan sta vodila prve oddelke. Šele proti jutru okoli 7. ure je pošlos treljivo junaškim bratiteljem poslanstva, in takrat se je začelo klanje, kakoršnega ne pozna najnovejša zgodovina. Pomorjeni so bili vsi, možje, otroci in ženske. Tudi vsi Avstrijci so padli, med temi namestnik poslanika, legacijski tajnik dr. Artur pl. Rosthorn, brat graškega vseučiliškega profesorja, in njegova žena. Poroča se, da so imele ženske vse strup in je misliti, da se je večina sama zastrupila ter se tako rešila, predno so mogli do njih krvoločni morilci. Tako se je torej vendarle izvršila žaloigra v Pekinu, ki bije v obraz najprimitivnejšim pojmom kulture, in ki je vžgala Kitajcem neizbrisni, nad vse sramoten pečat. Zato pa je sedaj naloga vevlasti, da te kanihale kaznujejo eksemplarično.

Vojna na Kitajskem.

Razmere na Kitajskem postajajo čim dalje slabše. Ustaja se širi na vseh krajih in koncih. Klanje v Pekinu bo za boksarje po drugih pokrajinah znamenje, da se tudi dvignejo in pomore tujce. Najnovejša brzojavke poročajo, da sta se podkralja v Hunanu, Šansil in Kwangši, pridružila boksarjem. „Daily Express“ javlja, da so vsi tujci v pokrajini Phekian pribežali v Šanhaj. V pokrajini Hupei in Hunan pa je bilo baj v zadnjih dneh med strašnimi mukami pomorjenih 2000 kitajskih kristjanov. Od vseh strani dohajajo poročila, da so bile porušene cerkve in pomorjeni misijonarji ter krščeni Kitajci. V Šanhaju vlada največji strah, da nastane ustaja, dasi je guverner Lihungčang tujcem prijazen. Tudi v Čifuju se je bati ustaje. Topovi v luki zasidranih bojnih ladij so obrnjeni na mesto in vsi tujci so poklicani k orožju. Domačine nadzirajo straže. Več tisoč boksarjev prodira proti luki Vajhajvaj. Železniško progo severno Miutšvangu so boksarji porušili. Mesto so branili ruski kozaki. V Tsientsinu pa je stališče mednarodnih čet skrajno nevarno. Dan za dnem se vrše boji. Kitajci naskakujejo vedno in vedno oddelke mesta, ki so v oblasti Angležev, Rusov in Japoncev. Uspehi so vsak čas na drugi strani, izgube pa povsod velike. Zlasti Rusi so zelo trpeli in baje izmeje 800 mož izgubili vse razen 30. Dne 13. t. m. so mednarodne čete izgubile zopet 100 mož. Položaj je skrajno opasen. Avstro-Ogrska pošlje še

dve bojni ladiji: križarko „Karl VI.“ in torpedovko „Aspern“.

Abiturijentska veselica.

Koncert in ples slovenskih in hrvatskih učiteljskih abiturijentov in abiturijentinj, ki se je vršil v soboto večer v veliki dvorani „Narodnega doma“, se je obnesel vsestransko prav lepo in so nanj prireditelje in prireditelji lahko upravičeno ponosni. V okusno z zelenjem dekorirani dvorani se je zbralo mnogo narodnega občinstva, ki je z veseljem in z užitkom poslušalo prelepi koncert, katerega so izvajali sami učiteljski in učiteljske. Koncert je počastil ekselencija g. baron Hein, več vladnih uradnikov, g. ravnatelj finančnega ravnateljstva, več profesorjev in veliko število častnikov. 27. in 17. ter domobranskega polka. Koncertni vsopred se je izvajal prav povoljno. Po Suppéja slavnostni overturi, katero je prav krepko izvajal vojaški orkester, je govoril abiturijent g. Jakše prolog, v katerem se je posebno poudarjalo, da mlade abiturijentije in abiturijenti, dokončavši svoje poklicne študije, stopajo mej svet, da postanejo delavne moči na polji narodne prosvete, na katerem jih čakajo veliki uspehi ob strani starejših kolegov in koleginj, ki že delj časa delujejo na podlagi veljavnih šolskih zakonov, potrjenih po Nj. Veličanstvu. Na to je zapel mešani zbor abiturijentov in abiturijentov s spremljevanjem orkestra cesarske pesem, katero je občinstvo stoje poslušalo. Mešana zbor P. H. Sattnerja vokalna „Naša pesem“ in dr. A. Dvořákova „Hymna češkega kmetstva“ sta se pod vodstvom koncertnega mojstra g. Hubada izvedli prav korektno in z lepim nuanciranjem; prva slavi v priključni obliki v nasprotju z vpletenimi tujimi ritmi krasoto slovenske pesmi, druga pa je velečastna skladba češkega mojstra skladatelja, ki podaja izvajalcem mnogo prilike, odlikovati se. Na klavirju sta spremljevali točko gđni. I. Bilina in M. Prosenc in pripomogli k lepemu uspehu. Gđni Bilina in Lapajne sta zapeli Schumanovo nežno skladbo „Sporočilo“ z istim razumnim, dehtečim prednašanjem, ki je potrebno za to točko; spremljal je g. Hubad. Da je torej ta številka posebno ugajala, se razume ob sebi. Na mestu na vsopred označene predigre iz „Lohengrina“ so zaigrale gđne Bilina, Dekleva, Lapajne in Prosenc na dveh klavirjih Schubertovo „Polonaise“ s krepkim udarom, dobro ritmiko in korektnim, harmonično se zlagajočim prednašanjem. V solovih številkah „Slovo“, Fr. S. Vilharjevem in Schubertovem „Ponotniku“ se je pokazal g. učitelj Vrabl, ki je sodeloval iz prijaznosti, spretnega pevca, simpatičnega glasu in precejšnje muzikalne inteligence. Semtertje bi bili želeli malo več izraza in krepkejšega glasbene deklamacije v posameznih oddelkih, kar bi bilo le še pomnožilo lep uspeh, ki ga je dosegel g. Vrabl. Moški zbor „Pobratimija“, prav lepo in karakteristično skladbo A. Foersterjevo, je izvajal abiturijentski zbor povoljno; čutilo se je le pomanjkanje krepkih prvih tenorjev, kar je bilo popolnemu uspehu nekoliko na škodo. Sploh pa se mora reči, da je bil navzlic temu malemu nedostatku koncert v celoti prav lep in da dela čast mladim izvajalcem, ki so pokazali, da so poleg svojih poklicnih študij s prav dobrim uspehom in resno gojili tudi glasbo, o čemer so nas prav prijetno preverili pri svoji odhodnici. Glasno odobravanje občinstva po vsaki posamični točki je bilo dokaz, da je bilo občinstvo zadovoljno s prirejenim koncertom. Nato se je vršil ob vojaški godbi jako animiran ples, katerega sta otvorila g. Žebre in gđ. Drenik. Ples, ki je trajal preko 4. ure, je bil jako živahen, ter se je zbrana mladež zabavala prav izvrstno. V nedeljo zvečer pa so se zbrali hrvatski in slovenski abiturijenti z nekaterimi prijatelji narodno-naprednega učiteljstva v hôtelu „Lloyd“ še k zadnji skupni zabavi, na katerem se je prepevalo, deklamovalo in se je spregovorilo nekaj prav krepkih rodoljubnih besed. Tako se je zaključilo to abiturijentsko slavlje vseskozi častno za njega prireditelje, katerim želimo v življenju srečo in mnogo uspehov na polju narodnega šolstva!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. julija.

— Volilci šentjakobskega, trnovskega in krakovskega okraja se opozarjajo na prijateljski sestanek, ki bo v sredo dne 18. julija ob 8. uri zvečer v gostilni pri Virantu. Govorilo se bo o jako važnih gospodarskih stvareh.

— Umrli je na Dunaju gospa Josipina plem. Trnkoczy-Zaszkal, mati občespoštovanega našega someščana, lekarinarja gosp. Ubaldia pl. Trnkoczyja. — V Ljubljani je umrl g. Jakob Gestrin, višji carinski oficial v p., v starosti 62 let. N. v m. p.!

— Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja deklška šola je sklenila šolsko leto dne 14. julija z običajno zahvalno mašo v Križevniški cerkvi. Potem so se zbrale gojenke ob navzočnosti učiteljskega osebja in mnogih roditeljev k razdelitvi izpričeval. Po daljšem, primernem nagovoru ravnateljevem na gojenke III. letnika, ki odidejo z zavoda, se je gospodična Karlinova v imenu odhajajočih gojenk v dobro premišljenem govoru spomnila vseh onih zaslužnih mož, ki so k ustanovitvi prekornostnega tega zavoda kaj pripomogli, ter se, v izbranih besedah zahvalivši ravnatelja in ostalo učiteljstvo, poslovila od ljubega zavoda. Po nekaterih izpodbudnih besedah kateheta prof. dr. Svetine so se gojenkam razdelila izpričevala. Zavod je štel na koncu šolskega leta 73 gojenk v treh letnikih. Izmed 38 gojenk I. letnika je prejelo 14 izpričevalo prvega reda z odliko, 22 izpričevalo prvega reda, dvema je dovoljeno izpit iz jednega predmeta ponavljati; v II. letniku je prejelo 8 izpričevalo prvega reda z odliko, 7 izpričevalo prvega reda, 2 bodeta ponavljali izpit iz jednega predmeta; v III. letniku je prejelo 10 gojenk prvi red z odliko, 8 pa prvi red. — Po bivališču roditeljev je bilo v Ljubljani pristojnih 47, zunanjih 26. Josipa Gorupa ustanove je živalo 13 gojenk. — Obvezni predmeti so bili veronauk, slovenski jezik in slovstvo, francoščina, zgodovina, zemljepis, matematika, fizika, prirodopis, somatologija in zdravoslovje (v 2. polletju III. letnika), risanje, odgojeslovje (v II. in III. letniku), gospodinjstvo (v III. letniku), ženska ročna dela; neobvezni pa laščina, petje, lepopisje, telovadba, steno grafija (slovenska in nemška). Poučevalo je z ravnateljem vred 14 profesorjev, učiteljev in učiteljic. — Dne 13. decembra, 22., 23. in 28. maja je šolo nadzoroval c. kr. dež. šolski nadzornik gosp. Josip Šuman ter se prepričal o vseh njenih razmerah in učnih uspehih. — Zavod je oskrbljen z vsemi potrebnimi učili in s primerno šolsko knjižnico, za katero sta v preteklem šolskem letu darovala zlasti gospoda c. kr. profesor M. Pletersnik in pisatelj A. Aškerc mnogo prav lepih in celó dragocenih knjig. Blagima dobrotnikoma se ravnateljstvo tudi tem potom še jedenkrat zahvaljuje. — Za prihodnje šolsko leto se bo vpisovalo dne 15., 16. in 17. septembra, vsakikrat od 10. do 12. ure dopoldne v ravnateljevi pisarni (Gospodske ulice št. 8). Sprejemajo se v I. letnik deklice, ki so dopolnile 14. leto in dovršile 8. razred kake ljudske šole, ali pa če dokažejo dovoljno znanost slovenskega in nemškega jezika in računstva v posebnem sprejemnem izpitu. — V prihodnjem šolskem letu se ustanovi, ako se oglasi dovoljno število kandidatov poseben nadaljevalni tečaj za zgolj trgovske predmete po 11 učnih ur na teden. — Med počitnicami daje vsa pojasnila pismeno ravnatelj dr. Lovro Požar.

Kaplan Škrjanc zopet v stiski.

Znani kaplan v Zagorju ob Savi ima sicer jako kratko pamet, ali kar mu nedostaja pameti, to nadomešča z dolgim jezikom. Iz tega dolgega jezika ne more mož čisto nič krotiti. Ni se še izkopal iz afere, v katero se je bil zapletel, in ki se je zanj končala z obsodbo in rubežnijo, že je zapleten v drugo. Zadnjič je, oznanjujé božjo besedo, grdo napadel domače županstvo in c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji. Na leci je, jeze ves razgret, kričal, da je sramota, da ti dve oblasti dopuščata godbo pod hrusko. Zabavljaj je, kakor že zna, dolžil rečeni oblasti, da sta krivi, da se ljudje pretepajo in končno zaklical: Sramota rečem (je to, kar ti dve oblasti delata), in če sem tudi — zaprt. Kaplan si je bil torej v svesti, da more radi svojih napadov priti pod ključ. In ta njegova slutnja se utegne izpolniti.

Čuje se namreč, da niti glavarstvu niti županstvu ne imponira ta „božja beseda“, ki jo je oznanjal kaplan Škrjanc, nego da smatrata Škrjančovo zabavljanje za javno sramotenje dveh oblastev. Kakor rečeno, je sicer kaplan pripravljen, da ga bodo kaznovali, a zdi se nam, da ne bo nič posebno vesel, če ga bodo res zaprli.

— Mežnar v šoli. Od D. M. v Polju se nam poroča: Pri nas imamo lepo občinsko šolsko poslopje. Namenjeno je seveda za šolo, in kar je s šolo v zvezi, ali kakor je jež izpodrinil celo lisico iz njenega brloga, tako se je tudi pri nas vtihotapila cela rodbina v šolsko poslopje, ki tamkaj nima ničesar iskati. V občinskem šolskem posloppju se je vgnezdil mežnarček. Zakaj mu niso dali v farovžu stanovanja, ne vemo, mislimo pa, da bi bilo tam laglje dobiti zanj prostora kakor v šoli, in mislimo tudi, da spada bolj v farovž kakor v šolo. Mežnar je torej zavzel v šoli jedno sobo. Ker ima mož pet otrok, in spi in živi cela ta rodbina v jedni sami sobi, je to že iz sanitarnih ozirov bi se morala mežnarjeva rodbina odstraniti iz šole, in soba korenito desinficirati. Naravno je, da mežnarjevi otroci tudi niso posebno krotki. Ti otroci delajo v šolskem posloppju toliko vika in hrupa, da prav nadležno motijo šolski pouk. Našg nadučitelj je z gospodi dober, in ker prijateljsko z njimi izhaja, prenaša molče to nadlogo, ali drugi davkoplačevalci in očetje, ki imamo otroke v šoli, s tem nikakor nismo zadovoljni in vprašamo zategadelj: Ali ni nobene pomoči, da se odpravi ta nadležnost?

Zalagatelj konsumnih društev.

Naše trgovce utegne zanimati, ako jim povemo, da mej drugimi firmami zalagata naše katoliške konsume tudi firmi Moritz Färber & Söhne na Dunaju in Vereinigte Essigfabriken v Trstu. Tudi Josip Thanel, popotnik za platno itd., ki zastopa več firm, obiskuje pridno konsumna društva.

— „Glasbena Matica“. Naše poročilo o rednem občnem zboru „Glasbene Matice“ popraviti nam je v toliko, da je Maticino šolo obiskovalo 256 rednih in 72 izrednih učencev. Društvo je prejelo od dežele kranjske 2400 K redne in 2000 K izredne, od mestne občine ljubljanske 2400 K redne in 600 K izredne in od kranjske hranilnice 400 K podpore.

— Zrelostni izpiti na tukajšnji višji gimnaziji, ki so se pričeli 2. t. m., so bili zadnjo soboto končani. Izprašanih je bilo 77 dijakov ter je dobilo 10 izpričevalo zrelosti z odliko, 53 izpričevalo zrelosti, 12 dovoljenje, da ponove izpit čez dva meseca iz po jednega predmeta, dva pa sta propala za jedno leto. Poleg tega je propal jeden eksternist, ki je štiri pismene naloge pisal za dvojko. Štirje javni osmošolci niso v tem roku smeli k ustmeni maturi, ker morajo poprej izpit ponoviti še čez tvarino drugega polletja.

— Za civilno godbo se je prijavilo doslej 66 izvežbanih godcev — večinoma dosluženi vojakov — in 45 učencev za godbeno šolo. Pripravljalni odbor je sestavil iz prijavljenih izvežbanih godcev 30 mož močno godbo za lok in pihala, ter išče za teh 30 mož primernih služeb. Okolu 10 godcem so se že preskrbele službe, in jih potemtakem ostaja le še okolu 20. Meščani, zavodi in uradi, ki iščejo uslužbencev, kot paznikov, slug, pisarjev, risarjev, trgovskih pomočnikov za železnino, krojačev, rešetarjev, porcelanarjev, naj to vpoštevajo ter naj v prvi vrsti sežejo po godcih. Imenik godcev, za katere se iščejo službe in njih popise, ima pripravljali odbor vsakateremu na ogled.

— Reparticija rekrutov. Letos potrjeni v Ljubljano pristojni mladeniči so se za sedaj nastopno uvrstili: a) Mladeniči do žrebne št. 75/I v vojsko, b) mladeniči od žrebne št. 76/I do žrebne št. 66/II. v domobranstvo, c) mladeniči od žrebne številke 67/II. nadalje, kot čezštevili v nadomestno rezervno. Uvrstitev čezštevilih nadomestnih rezervistov v vojsko in domobranstvo se izvrši šele pri kontingentnem obračunu, in pri tej priliki se pokrijejo tudi eventualni odpadki iz rekrutnega kontingenta, s čezštevilih nadomestnimi rezervisti, po sporedu žrebnih števil.

— Izlet na Višarje, katerega je v nedeljo priredilo „Slovensko planinsko društvo“, je jako lep uspel. Vdeležilo se ga je kakih 60 členov, med temi 14 dam. 13 izletnikov se je že v soboto popoldne ob 4.

uri iz Ljubljane odpeljalo, in so le ti zvečer dospeli na goro. Drugi izletniki pa so se po določenem programu odpeljali v soboto o polnoči in so v nedeljo ob pol 4. uri odkorakali iz Trbiža po romarski poti. Hoja je bila zelo prijetna, kajti zrak je bil svež in čist in jutro hladno. Do sedla se je po senci hodilo, in šele od sedla naprej so izletniki prišli na solnce. Iz kratka hoja je bila pravi užitek. Prvi so prišli pred sedmo, drugi po sedmi uri na vrh. Ob 8. uri so se izletniki skupno vdeležili pete maše. 15 izletnikov je poletelo tudi na divnega „Lovca“, na katerega so preteklo leto dodelali poštvalni in za slovensko turistiko navdušeni duhovniki z Višarji, lastnoročno prav lepo turistično zanimivo stezo. Z obeh teh vrhov je bil krasen in razsežen razgled, posebno na Karavanke, Julične planine, lepo se je videl Veliki klek in drugi hribi. Večina izletnikov je ob 10. uri odšla peš po poti, po kateri vozijo s sanki, ter potem napravila še izlet h klanskima (Belopeškima) jezera, nekateri pa so ostali na Višarjih. Vsi so se vrnili z večernim vlakom jako zadovoljni in s željo, da bi „Slovensko planinsko društvo“, ki povsod, tudi med prostim ljudstvom, uživa toliko simpatij, še več tako prijetnih izletov priredilo.

— **Nadvojvoda Jožef Ferdinand**, kateri se je preteklo soboto na povabilo ruskega konzularnega agenta Vettera pripeljal za osem dni na Pokluko, se je v ponedeljek nenadoma odpeljal nazaj na Dunaj. Ne ve se za gotovo, zakaj je nadvojvoda tako hitro zapustil naš kraj, pač pa se domneva to in ono.

— **Predavanje.** Iz Cerkelj se nam piše: Dne 15. t. m. predaval je na Berniku v prijaznih prostorih g. Hočevarja okrajni živinozdravnik g. Korošec. Videlo se je, da se je ljudstvo zelo zanimalo za lepi in resnično poučni govor. Občinstvo je pazno poslušalo in pritrjevalo govorniku. Slišal se je le eden glas, da bi nas gospod živinozdravnik zopet obiskal in škoda, da nas naš rojak in dobrotnik gospod Hočevar zapusti, ker se je preselil na prijazno Vrhniko.

— **Gospodarsko bralno društvo v Kozjem** priredi dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne na vrtu gostilne g. Franca Gučka izvanredni občni zbor s Slo m š e k - P r e š i r n o v o s l a v n o s t j o in predavanjem potovalnega učitelja g. Beleta. Vspored se bode pozneje naznanil. Odbor prosi gg. pevce celega okraja, osobito v Pilštajnu, Podsredi in Št. Petru prijaznega sodelovanja. Rojaki! Pridite mnogoštevilno k tej slavnosti, ki vam bo razvedrilo in pouk!

— **Študentska prenočišča kluba čeških turistov.** Na Češkem in Moravskem vzdržuje klub čeških turistov že nekaj let prenočišča, namenjena potujočemu dijaštvu. Na Češkem jih je letos urejenih 109, na Moravskem 15. Pripravljena so za časa šolskih počitnic v šolskih učilnicah, sicer pa v gostilnicah. Ležišča so, izvzemaših onih v gostilnah, brezplačna, ona v gostilnah pa po najnižji ceni. Preskrbljeno je tudi za hrano, ki jo podajajo dijakom gostilničarji po izredno nizki ceni. Teh dobrot postane deležen vsak dijak, ki se izkaže z legitimacijo kluba češki turistov. Omogočeno je s tem dijakom potovanje po Češki in Moravski ob najmanjših stroških. Klub čeških turistov opravičil je tudi „Slovensko planinsko društvo“, da izdaje legitimacije za študentska prenočišča na Češkem in Moravskem slovenskim dijakom, to z željo, da pospeši potovanje slovenskega dijaštva po čeških deželah, in da privabi med Čehe slovenski naraščaj, ki naj spozna češki narod. Odbor „Slovenskega planinskega društva“ vabi s tem slovensko dijaštvo srednjih in visokih šol, ki bi hotelo potovati na Češko ali Moravsko, naj se zglaša pri njem za omenjene legitimacije. Oddajajo se iste brezplačno.

— **Iz Kozjeja** se nam piše: V soboto, dne 14. t. m. opazovali smo ob 4. uri popoldne velik zrakoplov v visočini do 1500 metrov, katerega smer je bila od severa proti jugu. Ko se je pojavil na severnem horizontu, videti je bil kakor majhna pika, ki se je čimdalje večala ter končno v toliko bližino prišla, da se je shramba za plin v srčasti obliki, nadalje jerbas in od tega viseča debela vrv uprav natanko s prostim očesom opazovala. Z daljnogledom pa so se celo v jerbasu stoječe osebe videli. Celó od tukaj se videče obnebe preplavil je balon v četrt uri. Ljudje so trdili, da se je zrakoplov na južnem obnebi

spustil na tla. Verjetno to ni bilo, vendar smo se o resnici te trditve takoj zvečer prepričali, videvši tri tuje častnike nadporočnike v našem trgu. Balonu je baje zmanjkalo plina, spustiti se je moral na zemljo ter pred dohodom na tla obvisel na neki smreki v grofa Attemsa šumi. V bližini bivajoči gozdar Smeš rešil je omenjene tri častnike iz neprijetnega položaja ter jih s polomljenim balonom vred spremil v Kozje, odkoder so se v nedeljo vrnili na Dunaj. Zrakoplov se je dvignil v dunajskem arzenalu ter bil namenjen v Trst. Žal, da mu je prej zmanjkalo „sape“, kajti moral se je z zlomljenimi peruti z železnico povrniti, odkoder je veličastno priplovil. Sic transit gloria baloni!

— **Prostovoljno gasilno društvo v Postojni** priredi dne 22. julija 1900 koncert na vrtu hotela „pri kroni“. Začetek ob 5. uri popoldne. Pri koncertu svira domača godba. Med koncertom petje in loterija. Vstopnina 50 vin., za družino 1 K. Čisti dohodek namenjen je za napravu gasiln. orodja in se preplačila hvaležno sprejemajo. Dobrovoljni darovi ali dobitki se hvaležno sprejemajo ter se načelniku g. M. Petriču oddajo. V slučaju slabega vremena vrši se koncert v notranjih prostorih.

— **Utonil je včeraj zvečer pri Črnuškem mostu v Savi, 22 let stari Mihael Močilnikar, doma iz Črnuča.** Bil je dober plavač, a zašel je vrtinec, kjer je ponesrečil. Za njim skočil je Jernej Juvan, a potegnil je že mrtvega iz Save.

— **V Stari Loki pri Škofji Loki** se snuje že davno potrebno gasilno društvo.

— **Nezgoda.** V Obrhu v črnomaljskem okraju je 60letni Josip Barič padel s črešnje na neki kol, kateri se mu je zabodel v vrat. Starček je obvisel na kolu. Neke ženske so sicer moža snele, a vsled dobljene poškodbe je Barič četrte ure pozneje umrl.

— **Grozna nesreča** se je pripetila dne 14. t. m. v Ročinju. Sestra posestnika I. Ipavca je natočila steklenico spirita ter jo postavila na sod. O tem se je steklenica preobrnila in spirit se je razlil po obleki. Ker je imela v roki svetilko, je prišel spirit v dotiko z ognjem, zbog česar je bila revica v hipu vsa v plamenu. Drvila je k vodotoku, nadejaje se, da voda pogasi ogenj. Ali ni jej bilo pomoči. V par hipih je zgorela na njej vsa obleka in dekle je bilo strašno ožgano. Ljudje, ki so čuli nje kričanje in videli plamen, ki se je za meter dvigal nad njeno glavo, so prihiteli na pol oblečeni. V prvi hip so menili, da se je vžgalo kako poslopje, a misliti si je njih grozo, ko so videli, kaj se je zgodilo. Onesveščeno ponesrečnico so prenesli v postelj. Po 6urnih strašnih mukah je nesrečno dekle umrlo.

— **Ogenj.** Včeraj popoldne okoli polu 7. ure je nastal ogenj v gospodarskem poslopju Marije Ahlinove na Karlovski cesti št. 17. Pogorelo je del strehe in nekoliko sena. Ogenj je hitro pogasil oddelek ljubljanskih gasilcev. Podžgal je 5leten deček Ivan Verhovec, stanujoč na Karlovski cesti št. 18, kateri se je igral z Ahlinovimi otroci na vrtu in je tudi v Ahlinovi hiši dobil žveplenke, da je podžgal. To poslopje je sedaj v tem delu že drugokrat gorelo. Prvikrat okoli Velikenoči je pogorela vsa streha in je takrat najbrže kak otrok zažgal. Škode je sedaj okoli 400 kron. Poslopje ni bilo zavarovano.

— **Nadepoln deček** je brusačev sin Alojzij V. . . . Danes zjutraj je prišel v gostilno Marije Barborič na Sv. Petra nasipu št. 3 in jej je ukradel iz omare denarico, v kateri je bilo 21 kron. Dečka, ki je šele 13 let star, je policija zaprla.

— **Napad.** Trije ključarski vajenci so včeraj zvečer okoli 9. ure napadli na Bleiweisovi cesti dva dijaka in dva vajenca. Eden dijak je bil z nožem ranjen.

— **Najden prstan.** Na potu od Tivolija do Rožnika se je našel prstan. Kdor ga je izgubil, naj se oglasi na Ambroževem trgu št. 6.

* **„Pobožen“ nadučitelj.** Spočetka marca so v Ramingsteinu zaprli nadučitelja Petra Gogla, ker je več let zlorabljal svoje učenke. Gogl je bil zagrižen klerikalec ter zlasti velik nasprotnik socialistov in njihovih načel glede svobodne ljubezni. Pri obravnavi je bilo ta dni med pričami 60 šolaric. Klerikalni nadučitelj je bil radi onečastčevanja obsojen v 3letno težko ječo.

* **Zakaj je bil Ketteler umorjen?** Iz Berolina poročajo, da je Ketteler padel kot žrtva osebne osvete kitajske cesarice-vdove.

Neki misionar, ki se je šele nedavno vrnil iz Pekina v Pariz, je pravil, da je cesarica smrtno sovražila poslanika, ker je raznašal o njej pikantne dogodbe in je trdil v svojih „spominih“, da je cesarica-vdova najnižjega rodu in da jo je kupil in pohčiril neki mandarin ter jo potem izročil cesarju Hi-Hen Fungu za metreso.

* **Po rokah v Pariz.** K valilcema soda, vozniku otroškega vozička in k črevljarju bosohodcu se je pridružil kot četrti v vrsti znamenitih potovalcev na pariško razstavo Ivan Haslinger z Dunaja. Ta pojde v Pariz po rokah ter upa dospeti tja v 40 dneh. Ako se mu to posreči, dobi 2000 K. Haslinger, ki je hrom na nogah, si je dal narediti voziček, na katerem čepi in poriva z rokami dalje. Spremlja ga kolesar. Prišla sta v 7½ dneh do Solnograda. Živita se s prodajo razglednic in z gramofonom. Neki Karl Voit pa nosi seboj na rami kurnik z 80 piščanci v Pariz ter upa, da pride na mesto v 45 dneh.

* **10 let star samomorilec.** Na Dunaju se je hotel usmrtiti 10 let stari Oskar Strnad. Deček je jako čeden in nadarjen, a jezičen in neuhodljiv ter je bil zategadelj doma in v šoli večkrat kaznovan. In večkrat je dejal, da se bo zategadelj usmrtil. Te dni ga je mati karala, deček pa je teklen na stranišče, katerega vzlic prošnji matere ni hotel zapustiti. Ko je prišel oče, je deček začel žvižgati in peti ter se vrgel s četrtega nadstropja v globočino. Razbil si je spodnjo čeljust, si zlomil roko in se smrtno pobil. Dečka so prepeljali v bolnišnico.

* **Da pridne šolarje.** V Švici je navada, dajati takšnim učencem in učenkam, ki niso ves čas svoje šolske dobe ostali niti pol dneva doma, lepe gmotne darove. Ni dolgo tega, kar so v neki švicarski občini razdelili med take redke učence hranilne knjige z vlogami po 100 frankov. Učenci takšne pridnosti in taksnega obudovanja vrednega zdravja so prav redke prikazni. Gotovo bi takšen dar, ki bi povzročil samo malo izdatkov, pripomogel, da bi jeli učenci bolj marljivo obiskovati šolo.

Književnost.

— **Slovanski pregled** ima v 10. št. to-le vsebino: Fr. Kvapil: Z nové poesie polské. Jerzy Żuławski. Pavla Maternová: Kazimierz Przerwa Tetmajer: Poezye IV. Jaroslav Rozvoda: O ruských duchoborech. Zofka Kvedrova: Ženské hnutí slovinské. Krakavské sjezdy a slavnosti. III. sjezd polských historiků. — Sjezd polských žen. — Jubilej slavnosti univ. Jagiellonské. Z Petrohradu. Přehled literatur slovanských za r. 1899. Ukrajinsko-ruská (Dr. Ivan Franko). Lužickosrbská (Ad. Černý). Posudky a oznamy. Slované severozápadní. Slované východní. Jihoslované. Slike: Jerzy Żuławski Lucyan Rydel. Pomník Koperníkův v nádvoří bibl. Jagiellonské.

— **Drg. Hirc in Dr. H. pl. Hranič** lovič, **Zemljopis Hrvatske.** Pisatelja pozivljeta na naročbo zelo zanimive ilustrovane knjige, ki bo obsegala 60 tiskanih pol (v blizu 30 zvezkih) in stala za naročnike 20 K s pošto (pozneje za nenaročnike pa 27 K). Iz razposlanega „Pristupa“ (ogleda) je razvidno, da bo knjiga prav lepo opremljena, (zlasti slike so čedne, mnogo lepše, nego v „Slovenski zemlji“), a o vsebini seveda ne moremo še soditi. Vendar sta nam imeni izdajateljev porok, da bode tudi ta dovršena, zato priporočamo knjigo prav toplo in pozivljemo naše razumništvo, kakor tudi razne knjižnice, zlasti okrajno-šolske, da se prav marljivo naročajo na to rodoljubno podjetje. Obsegala bode sledeča poglavja: „Naša zemljopisna nauka“, „Lice naše zemlje“, „Naše vode“, „Uzduh i podnebeje“, „Bilje“, „Naše živalinje“, „Tlo i čovjek“, „Obitavališta“.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 17. julija. Ministrski predsednik Körber se je danes vrnil iz Ischla semkaj. Začetkom meseca avgusta pojde zopet v Ischl.

Linc 17. julija. Ebenhoch prijavlja v „Linzer Volks Blatt“ članek, v katerem pravi, da vse, kar je pisal o ustanovitvi nove parlamentarne večine, je temeljilo na mnenju, da je stara desnica razpadla. Ako hočejo Mladočehi opustiti radikalizem, ako se hočejo zopet podvreči staremu programu in dajo garancije, da ne za-

idejo s tega pota, potem nimajo nemiški klerikalci prav nobenega vzroka nasprotovati obnovitvi desnice.

Pariz 17. julija. Vse pariško časopisje je radi pekinške katastrofe izven sebe in zahteva, naj Francija krvavo maščuje storjeni umor.

Bruselj 17. julija. Po došlih brzojavkah je bilo pri pekinški katastrofi umorjenih nad 800 oseb.

Petrograd 17. julija. Kitajci so ruski parnik „Mihael“, ki je peljal municijo za rusko vojaštvo, pri Ajgunu s streli ustavili. Na krov so prišli kitajski častniki in zahtevali, da ladja ne sme po Amuru voziti. V tem je prišla ladja „Zelenka“, s katero so se peljali Kozaki. Ker se Rusi niso udali, so začeli Kitajci na ladji streljati. Vnel se je boj, ladji sta, dasi precej poškodovani, vendar prišli v Blagovestčev.

* **Petrograd 17. julija.** Šefinžener mandžurske železnice je sporočil, da je železniško osobje s stražami vred bilo primorano pobegniti čez mejo. Kitajci so vse postaje oplenili in ponekod progo razdrli.

Poslano.*)

O potrebi in nepotrebi katoliškega shoda, ki se ima meseca septembra vršiti v beli Ljubljani, se sedaj mnogo piše in razpravlja po raznih listih. Le-to vprašanje postalo je sedaj, ko se vedno približujemo suhoparni dobi „kislh kumaric“, nekoliko pereče dnevno vprašanje, o katerem se je razunel pravi pravcati časnikarski boj. V ta boj pa se sedaj vlačijo celo tudi naš gostilničarski stan, ki naj se po mnenju nekaterih klerikalnih srboritnežev bojkotira, in to radi tega, ker so tukajšnji gostilničarji večinoma toli pregrešni, da so (čujte in strmite!) vzlic izrecni škofovi prepovedi še vedno naročeni na „Slovenski Narod“. Prvi sprožil je to misel „Slovenski List“, ki o tem piše tako-le: „Veliko preveč denarja puščamo mi v liberalnih gostilnah, kadar pridemo v Ljubljano, to pa zaradi tega, ker nam razmere niso znane in tedaj pademo med razbojnike. Prav radi bi dobili v ljubljanskih gostilnah naše ljudi in ondi pustili „kronce“, ko bi nam kdo povedal, kateri oštirji so brez „Naroda“ (sic!)“ Za imenovanim lističem prikrevsal je seveda tudi še „Slovenec“, ki je ključoč na boj zoper gostilničarje, nas razdelil po svoje kar v dva tabora — v poštene in v razbojnike! Z maziljeno gospodo se nikakor ne bomo prerekali, katere liste je nam gostilničarjem naročevati ali opuščati, tudi nikogar ne silimo, hoče-li svoje „kronce“ puščati v naših gostilniških prostorih ali ne, ker je to povsem zavisan od proste volje posameznikov, pač pa moramo odločno zavračati več nego ostudno nazivanje in primerjanje našega stanu z „razbojniki“. Radi tega, če je kdo naročen na ta ali oni list, ki slučajno drugemu ni po godu, menda dotični vendar še ne spada ravno mej razbojnike! Ali pa je to mar po novodobnih pristno-krščanskih načelih tako? Gospoda naj za svoje „kronce“ ne bo kar nič preveč v strahu; saj nismo tako lakomni ne, kakor — razbojniki! Svoje prvrčence, ki bodo z dežele prihrumeli na shod naj makar trumoma nasiti v ljudski kuhinji, ako ji drago — saj njen lastni „Katoliški dom“ je v ta namen itak preveč, zanemarjen in zapuščen. Nikar pa si naj ne domišlja, da ji bomo gostilničarji sedli na nerodno nastavljene limanice. Tako malo razsodni ljudje pa gostilničarji vender še nismo, da bi radi tistih par grošev, ki bi nam jih utegnili morda mimogrede donesti tu vršeci se katoliški shod, kar brez premisleka prepodili in pregnali zmerne stalne goste, od katerih živimo celo leto. Naj si skrajno nestrpna gospoda pomaga, kakor ve in zna, da ne bodo tu pa tam pristno katoliške „kronce“ zdrknile v kak nepravil žep, a gostilničarski stan naj pri tem pusti lepo v miru, in naj ga tako grdo ne napada brez pravega povoda. Zoper tako podlo žurnalistiško tolovajstvo zavarujemo se slovesno in to tembolj, ker „političnim rokovnjačem“ sploh nikakor dobro ne pristojajo, i sleherni drugi poštenjši stan meriti zgolj po lastnem kopitu!

Zadruga ljubljanskih gostilničarjev in kavarnarjev.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (1426)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —
za hitro odpravo kurjih oči, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v (9-29)
deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“,
M. Leustek-a v Ljubljani.

Pri Ervinu Burdych-u, lekarju v Škofji
Loki se dobiva (321-45)

ustna voda

z novim antiseptikom
katero je sestavil zobozdravnik dr. Rado
Frian, katera obrani zobe zmiraj zdrave in
bele, ter zamori vsako gnjilobo.
Steklenica, zadoščajajoča za eno leto, stane
2 kroni, po pošti 2-05 kroni.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. julija: Stanko Zadnikar, pasarjev
sin, 1 1/2 mes., Sv. Petra cesta št. 63, vnetje mož-
ganske mreže.
Dne 14. julija: Irma Huth, lastnica ženskega
učilnega zavoda, 64 let, Poljanska cesta št. 6,
srčna hiba.
Dne 15. julija: Peter Japelj, kajzarjev sin,
1 mes., Črna vas št. 54, božjast.
Dne 16. julija: Fran Morfieda, kurilčev sin,
1 1/2 leta, Holzapfelneve ulice št. 11, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 9. julija: Anton Oman, kajzarjev sin,
3 leta, jetika.
Dne 11. julija: I. Zorc, mešetar, 50 let, jetika.
V otroški bolnici:
Dne 15. julija: Alojzija Šuštar, krojačeva
hči, 1 mes., splošna oslabelost.
Dne 16. julija: Fran Dobravec, delavčev sin,
4 leta, vnetje možganske mreže.

Meteorologično poročilo.

Vilina nad morjem 806-3 m. Srednji aračni tlak 736-0 mm.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
16	9. zvečer	741-0	22-2	sl. sever	jasno	00 mm.
17	7. zjutraj	741-4	18-9	sl. svzhod	jasno	
	2. popol.	739-2	30-1	sl. jzhod	jasno	

Dunajska borza

dne 17. julija 1900.

Skupni državni dolg v notah	97-65
Skupni državni dolg v srebru	97-40
Avstrijska zlata rentna	115-55
Avstrijska krona rentna 4%	97-55
Ogrska zlata rentna 4%	115-40
Ogrska krona rentna 4%	91-
Avstro-ogrsko bančne delnice	1714-
Kreditne delnice	670-1/2
London vista	242-35
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118-55
80 mark	23-69
20 frankov	19-30
Italijanski bankovci	90-50
C. kr. cekini	11-34

Adolf Gestrin, naznanja v svo-
jem in imenu sorodnikov pretužno vest
o izgubi preljubega, nepozabnega očeta,
oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

Jakoba Gestrina

c. kr. carinskega nadoficijala v pokoju

kateri se je danes ob 8. uri zvečer po
dolgoletni mučni bolezni, večkrat pre-
viden s tolažili sv. vere, Bogu udan v
62. letu starosti, v boljše življenje pre-
selil. Pogreb predragga pokojnika vršil
se bo v sredo, 18. julija, ob 5. uri od
hiralnice, Radeckega cesta št. 11.
Dragi pokojnik priporoča se vsem
sorodnikom, prijateljem in znancom v
pobožno molitev in spomin.
Sv. maše zadušnice se bodo brale v
več cerkvah. (1425)

Ljubljana, dne 16. julija 1900.

Venci se na lastno željo ranjcega hva-
ležno odklanjajo, in se na istega željo
tudi ne bodo izdala posebna obvestila.

Prostorna (1403-3) kleparska delavnica

se daje v najem 1. avgustov termin.
Povpraša naj se na Rimski cesti št. 16.

Učenec

za trgovino z mešanim blagom na deželi
se vsprejme. (1421-1)

Laborant

ki je bil več let v dunajskih lekarnah,
išče službe,

Prijazne ponudbe pod: „J. J. poste
restante Kočevje“. (1423-1)

Dva učenca

vsprejmeta se takoj, oziroma s 1. avgu-
stom t. l. v specerijsko trgovino v Ljubljani.

Ponudbe vsprejmeta Vekoslav Dolni-
čar v Ljubljani.

Dotična pojasnila daje upravništvo
„Slov. Naroda“. (1419-1)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga dož**
Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal
v Aussee, Isl, Solnograd, Zell ob jezeru, Lend-Ga-
stein, Inomost; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na
Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. zjutraj
osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd,
Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen,
Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago,
Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m.
dopolodne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m.
popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell
ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen,
Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare,
Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. zve-
čer osonni vlak v Jesenice. Vrh tega ob nedeljah
in praznikih ob 5. uri 41 min. popoldne v Podnart-
Kropo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju**.
Osobni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1. uri 5
m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod**
v Ljubljano juž. kol. **Proga iz Trbiža**. Ob
5. uri 15 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via
Amstetten, iz Inomosta, Solnograda, Linca, Steyra,
Isa, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. Ob 7. uri 45 min. zjutraj osonni vlak iz
Jesenice. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osonni vlak
z Dunaja via Amstetten, iz Karlovih varov, Heba,
Marijinih varov, Plznja, Budejovice, Solnograda, Linca,
Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 38 m. popoldne osonni vlak z
Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Fran-
zensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni
vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov,
Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Bu-
dejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.
Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 8 uri 20
min. zvečer iz Podnarta-Kropo. — **Proga iz**
Novoga mesta in Kočevja. Osobni vlaki:
Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.
popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Od-**
hod iz Ljubljane drž. kol. v **Kamnik**. Ob 7.
uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6.
uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak
le ob nedeljah in praznikih — **Prihod v Lju-**
bljano drž. kol. iz **Kamnika**. Ob 6. uri 49 m.
zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m.
in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob ne-
deljah in praznikih. (1305)

Prodajalnica

z mešanim blagom

odda se radi rodbinskih razmer v nekem
trgu na Notranjskem pod ugodnimi pogoji
takoj v najem.

Ponudbe na upravništvo „Slov. Nar.“
pod J. L. (1367-3)

Srajce, kravate, svilnato blago

se popolnoma

sukneno, platneno in drugo
manufakturno blago

po polovičnih cenah
nepreklicno le do konca julija t. l.

prodaja (1178-14)

na Sv. Petra nasipu št. 2.

Gospica

stara 19 let, dobro izurjena v do-
mačih opravilih ter izobražena, želi
se poročiti s kakim uradnikom ali
trgovcem. Premožnja ima 3-4000
goldinarjev.

Samo resne ponudbe s sliko naj
se pošljejo pod šifro: „Tajnost“ poste
restante Ljubljana. (1420)

Pri delavskem konsumnem društvu
premogokopa v Zagorju

sprejme se

prodajalec

(komi), večak v mešanem blagu in zmožen
obeh deželnih jezikov.

Prosilci naj pošljejo prošnje s prilože-
nimi spričevaji, za naznanilo svoje starosti,
stanu in plačne zahteve do 31. malega
srpana na „Delavsko konsumno društvo
premogokopa v Zagorju ob Savi“.

Vstop 15. velikega srpana. Starejši
imajo prednost pred mlajšimi. (1418-1)

se prireja kar najskrb-
nejše iz dišečih gorskih
malinovitih jagod v srebr-
nem kotlu s pomočjo para, in je torej
najbolj čist izdelek **nepresečne kakovosti**
ter naj se ne zamenjava z malinovi-
vim sokom, ki je v prodaji, in je navadno
umetno prirejen, imajoč v sebi zdravju
škodljive snovi in bakterije.

Steklenica z 1 kilo vsebine, pasterizo-
vana, velja K 1-30. Razpošilja se tudi v
pletenih steklenicah po 10, 20 in 40 kilogr.,
ter se 1 kilo zaračuna z K 1-10, 100 kilogr.
= 100 kron. I. (1368-2)

Pletena steklenica s 3 kilogr. vsebine
pošlje se franco po vsi avstro-ogerski mo-
narhiji proti povzetju z K 5-30.

Učenca

ki je spolnil 14. leto, dobrih starišev,
sprejme v trgovino s specerijskim in že-
leznim blagom

(1412-1)

Fran Picek

trgovec v Ribnici, Kranjsko.

Prošnja in pojasnilo.

Usojam si slavnemu p. n. občinstvu na de-
želi uljudno naznaniti, da se **trgovina z že-**
lezni

Andr. Druškoviča naslednik **Val. Golob**
nahaja **edno le**

na Mestnem trgu št. 10

ter naj blagovoli pri korespondencah in cenj. na-
ročilih natanko adresovati, da zamorem **točno**
odgovarjati, oziroma postreči.

Za doslej mi izkazano zaupanje se najiskre-
nejše zahvaljujem ter prosim daljne naklonjenosti.
Z odličnim spoštovanjem

(1414-1)

Val. Golob.

Vsprejemem takoj

trgovskega pomočnika

izurjenega v trgovini manufakturnega ter špece-
rijskega blaga, ter

učenca

ki je spolnil 14. leto. (1380-3)

Iv. Fajdiga v Sodražici.

Letovišče.

Stanovanje s prav lepim razgle-
dom, blizu drevoreda, zunaj mesta, se po
dogovoru odda.

Ob enem priporočam tudi za obilen
obisk

gostilno „pri Kroni“ v Kranji.

(1376-3)

Janko E. Sirc.

Pri županstvu v Krškem

sprejmeta se

dva občinska redarja.

Plača 60 kron na mesec. Samec ima
tudi prosto stanovanje. Prošnje do 28. t. m.

Županstvo v Krškem

dne 16. julija 1900.

(1422)

Župan: Dr. Tomaž Romih.

Letovišče

v jako lepem kraju na Gorenjskem

odda se (1399-2)

hiša z 8 sobami in kuhinjo
za poletno sezono v najem. Hiša je od
železniške postaje 5 minut oddaljena, pa
vendar v zatišji tik senčnatih gozdov in
visokih gora.

Več pove upravništvo „Sl. Naroda“.

Prošnja.

Nekdo je dne 14. junija t. l. v
neke ljubljanski gostilni dal hraniti
knjižico kranjske hranilnice z vlogo
70 kron ter isti dan pozabil tudi ce-
kar, v kojem je bilo mnogo malih stvari.
Dotični gospod gostilničar se prosi, da
to knjižico in cekar izvoli oddati pri
trgovcu gosp. Kordinu v Ljubljani,
kjer dobi primerno nagrado za trud
in hranjenje. (1409-3)

!Prvi kranjski konjak iz dolenskih vin!

Odlikovan za svoja vina in konjak pri dunajski jubilejski raz-
stavi 1898. leta. (211-6)

Podpisanec priporoča svojo zalogo **pristnega dobro obležanega**

konjaka iz dolenskih vin

s steklenicah, nadalje svojo zalogo **dobrih, pristnih in starih**
dolenskih vin iz **američanskih cepljenih in starih trt**

Opozarja se na **ter pelinkovca.** **užgani probek!**

A. I. Wutscher

Brezovica, Št. Jernej, Dolenjsko.

Dobiva se pri g. J. Praunsseis-u v Ljubljani.

!Brinovec in slivovec v steklenicah!

Američanske trtnice!!!

Janko Zupančič

nadužitelj

Jelica Zupančič rojena **Jerček**

— poročena. —

(1424)

Št. Vid nad Cerknico

Jdrija

dne 16. malega srpana 1900.